

РЕШЕНИЕ

№ 4893

гр. София, 22.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова
ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Георги Терзиев

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4288** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 25.03.2020г. по НАХД № 10594/2020г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 22-ри състав е отменено наказателно постановление (НП) №18-4332-009948 от 30.05.2018г., издадено началник отдел към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на В. С. З., [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл. 185 ЗДвП; административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева за нарушение на чл. 137 Е ЗДвП, на основание 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 ЗДвП; административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева и лишаване от право да управлява МПС за 12 месеца за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП, на основание чл. 174, а. 1, т. 2 ЗДвП; административно наказание „глоба“ в размер на 10 (десет) лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 1 ЗДвП, както и административно наказание „глоба“ в размер на 10 (лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 2 ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 3 ЗДвП.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, чрез юрк. Д. И., с която се

иска отмяна на съдебното решение, поради допуснатото нарушение на съдопроизводствените правила. Счита се, че доводът послужил на СРС като основание за отмяна на оспореното наказателно постановление е неправилен, като в случая не е провел обективно, всестранно и пълно съдебно следствие. Представя Заповед с рег.№8121з-515/14.05.2018г., в която е уредена материалната компетентност на лицата, имащи право да съставят АУАН по ЗДвП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът - В. С. З. в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура /СГП/ счита жалбата за неоснователна и недоказана.

Административен съд – София град, Седми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуто на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна.

В производството пред СРС е установено, че В. С. З. на 05.05.2018г. около 02:50 часа в [населено място], движейки се по бул. „К. Ал. Д.-К.“ с посока на движение от [улица]към [улица], управлявайки мотопед „К. ЕМ 37“, с рег. [рег.номер на МПС] (регистриран на „А. Е А.“) пред Президентството нарушил пътна маркировка М-15 и продължил с посока [улица]. Същият управлявал мотопеда без защитна каска. Водачът бил изпробван с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ № АКОМ 0206 и номер на пробата 6278 с отчетен резултат 0.88 промила. Бил му издаден талон за мед. изследване № 0014952 за МБАЛ „Св. А.“, от която болница бил съставен протокол за химическо изследване за определяне на концентрацията на алкохол в кръвта № 448/08.05.2018г. с резултат 0.83 промила (закъснял). Не представя свидетелство за управление на моторното превозно средство (СУМПС) и свидетелство за регистрация на моторното превозно средство (СРМПС).

Свидетелят П. Т. П. (записан в акта, на длъжност „мл. автоконтрольор“ към СДВР, ОПП-СДВР), след като се убедил в извършените нарушения изложени по-горе, съставил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) в присъствието на двама свидетели и го предявил на жалбоподателя В. С. З., който го подписал без обяснения или възражения. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП.

За да отмени НП, СРС е посочил, че АУАН е съставен от некомпетентно длъжностно лице, предвид липсата на изрична заповед, оправомощаваща лицето П. Т. П. да съставя актове за нарушение по ЗДвП. Посочил е, че в представената по делото Заповед № 513з-5073 от 21.07.2015г., лицето П. Т. П. не фигурира, поради което е формирал извод за липса на материална компетентност на лицето издал процесния АУАН. Този порок преценил като основание, обуславящо отмяната на НП изцяло, поради което счел за ненужно да обсъжда правния спор по същество.

Действително пред въззивната инстанция е представена само Заповед № 513з-5073 от 21.07.2015г., видно от която оправомощени да издават фишове са полицейските органи, заемащи длъжност „младши автоконтрольор II – степен. Районният съд е постановил своето решение, съобразявайки се със събраните пред него доказателства, от които не следва извод за надлежно оправомощаване на актосъставителя – П. Т. П..

Пред настоящата инстанция обаче от касатора е представено Удостоверение с рег. №513р-30302 от 13.04.2012г. /лист 10/, видно от което със Заповед №513з-5070/21.07.2016г., младши инспектор П. Т. П. е преназначен на длъжност младши автоконтрольор II степен в 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР. От горното следва закономерен извод за редовно съставен АУАН, от гледна точка компетентност на актосъставителя.

От изложеното следва извод, че в административнонаказателното производство не са извършени съществени процесуални нарушения, поради което решението за отмяна на НП само на основание съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство е неправилно и следва да бъде отменено.

Съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез допустимите доказателствени средства дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено (чл.13 от НПК). Чрез активните си действия водещият процеса орган да стигне до обективната истина относно всички факти от значение за случая, и то действителните факти, в цялата им пълнота (чл.7, ал.1 и 2 от АПК), като използва не само фактическия и доказателствен материал, представен от страните, но и този, който сам е издирил.

Настоящата съдебна инстанция намира, че Районният съд е постановил решението си без да обсъди и прецени доказателствата по делото - писмени и гласни, отнасящи се до спорното право, като не е посочил осъществили ли са се фактите, наведени в НП, не е изложил правните изводи, произтичащи от събраните по делото доказателства. Касационното производство не решава материалноправния спор, а спора за законосъобразност на първоинстанционното решение. Този съд не прави собствени изводи относно релевантните за спора факти, а преценява съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. В този смисъл касационният съд е съд по правото, а не по фактите. Дейността му при преценката нарушен ли е материалният закон се свежда единствено до проверка дали установените факти са подведени правилно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици. Касационната инстанция не е в правомощията си да се произнесе по съществуващото на спора без произнасяне по него от първоинстанционния съд, и по този начин да лиши страните от една съдебна инстанция. Ето защо решението следва да бъде отменено, а делото - върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

При новото разглеждане въззивният съд следва да съобрази доказателствата по делото и изложи правни съображения /мотиви/ по съществуващото на спора по жалбата срещу НП и по направените от ответника по жалбата възражения.

Предвид този изход на делото, не следва да се разглежда искането на касатора за присъждане на разноски, доколкото такива се присъждат само с акта на съда, с който се разрешава правен спор по същество.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 25.03.2020г. по НАХД № 10594/2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав.

ВРЪЩА делото за разглеждане от друг състав на Софийски районен съд от фазата на съдебното следствие, при съобразяване с мотивите на решението.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.